

strafning. I hvilken Stilling jeg modtog Straffen, husker jeg ikke tydeligt, men jeg ved, at hun ramte, hvad hun sigtede efter.

Som det gik i dette Tilfælde, er det gaaet ved enhver Lejlighed. Naar Fru Bransholm mente, at en Tildragelse var foregaaet saaledes, som hun nu havde sat sig i Hovedet, kunde jeg ikke faa Fred, før jeg tilstod, at det virkelig var foregaaet paa den Maade. Jeg blev derfor ofte udskaeldt for Løgner, naar jeg netop talte Sandhed.

Deres ærbødige

E. T. Klein.“

Denne Mand er ikke Socialdemokrat, han er slet ikke vor Mand. Han har været Tømrmester og er en Mand paa 35 Aar, der for Resten er præget meget af Tung-sind som Følge af hans Hustrus Død og af den Opdragelse, han har faaet. Naar nu det ærede Medlem for Kellerup (Jensen-Knudstrup) i Gaar talte om, at det, han havde sagt i Forhøret, ikke var saa slemt, som man kunde formode, det vilde have været, efter hvad jeg havde refereret, vil jeg gerne til Forklaring af dette til-lade mig at oplyse, hvilken Paavirkning en saadan Mand kan være Genstand for. Ganske vist — det gør jeg opmærksom paa — er det ikke en Paavirkning fra Fru Bransholms Side paa et Tidspunkt, hvor hun kan vide, at han vil komme til at afgive Forklaring, men det er karakteristisk, at Fru Bransholm har ført en meget omsigtsfuld Korrespondance med alle, der ere udgaaede fra hendes Hjem, og som havde fuld Rede paa, hvorledes hendes Opdragelsessystem har været. Tømrer Emilius Klein modtager den 10. Juli 1907 et Brev, som jeg skal stille til de Herrers Raadighed, jeg skal kun oplæse nogle Linier:

„Kære Emil. Tak for dit Brev og Billedet af dig og dine kære. Jeg blev ked af, at du skrev, at du ikke kommer før Jul. Nu har jeg savnet og undværet dig saa længe, og jeg blev saa glad for at mødes med dig, saa den Bestemmelse maa du se at ændre. Om du saa kun kunde være her en eneste Dag, saa vil jeg dog blive saa glad derfor, og jeg vil gerne have Lov til at betale Rejsen, om du synes, det er for lidt at spendere saa

meget paa. Jeg synes, jeg længes saadan efter dig.

Hvor det var trist, at du mistede din Kone, — det er flere Aar siden, han mistede Konen — „og at din lille Nanna er syg. Ja, kære du, jeg kan forstaa, at det er svært, og jeg vilde saa inderlig gerne, om jeg i noget kunde være dig til Trøst eller Hjælp, det var maaske dog ikke helt umuligt. Jeg var i Aarhus i Onsdags at hente en Datter, som var bleven syg, gid jeg da havde kendt din Adresse, saa var jeg kommen ud til dig. Filip og Nanna! Er det vore kære Forældres Navne? Jeg skriver *vore* Forældre, thi du er jo min Broder, ikke sandt? Om end jeg til en Tid ved Omstændighederne blev Plejemor for dig, da jeg vel selv endnu kun havde lidt Forstand paa at tage paa og opdrage en stor Dreng paa ret Maade, — hun var 28 Aar! — osv.

Se, mine Herrer, naar en Mand modtager et Brev af den Beskaffenhed nogle Maaneder, forinden han afhøres, gør det selvfølgelig en vis Virkning. Emilius Klein har Medlidenhed med denne Kvinde; det har jeg ogsaa. Jeg er jo bleven ganske misforstaaet med Hensyn til den Del af min Anklage, som det ærede Medlem for Kellerup (Jensen-Knudstrup) i Gaar erklærede, at den kunde han godt forstaa. Indtil et givet Tidspunkt i denne Sag troede jeg, at jeg havde for mig en Kvinde, en Leder af et Børnehjem, som, ubehersket og voldsom, unødvendigt strengt havde afstraffet Pigerne. Men det var mig ganske vist paafaldende, at det var Afstraffelser, som det alligevel ikke ellers faldt den haarde Haands Mænd og Kvinder ind at bruge, for hvor galt det end har været mange andre Steder, som ere blevne kritiserede, saa er der dog her et særligt Raffinement i Afstraffelserne, som ikke findes de andre Steder. Jeg undersøgte saa Sagen videre, jeg vilde til Bunds i denne Sag, jeg vilde vide, hvorledes hun var bleven netop den, hun var. For et normalt, et sundt tænkende Menneske kunde ikke handle saaledes. Saa var det, jeg sagde ved Mødet i Struer: Den Kvinde, vi have for os her, fortjener Medlidenhed, hun ved ikke, hvad hun gør, men det er sørgeligt, at hun skal vedblive at være Leder af en Børneopdragelsesanstalt. Det er en